

האישה בתרא פרק ששה עשר יבמות

כה א מיי' פי"ג מה"ג
גירוסין ה"ז סמ"ג
עש"ן נ טו"ט א"ש
סימן ז טע"ף ל :

כז ב מיי' ס"ס מהלכות
שבויות כ"ז כ סמ"ג
לארין רלה עוש"ט י"ד
סימן רלו טע"ף ד :

כז ב מיי' פי"ג מה"ג
גירוסין ה"ז סמ"ג
סמ"ג עש"ן טו"ט א"ש
סימן ז טע"ף ז וט"ט :

כח ד מיי' ס"ס ה"ז פ
טו"ט ע"ש סמ"ג
ז :

כח ה מיי' ס"ס ה"ז י"א
טו"ט ע"ש סמ"ג
(ג) י"ד :

ל ו מיי' ס"ס הלכה ט
טו"ט ע"ש סמ"ג
י :

גירסת רש"י ופ"ז
כע"נ חולקין

לא ו מיי' ס"ס ה"ז כ"ה
טו"ט ע"ש סמ"ג
י :

לב ח מיי' ס"ס ה"ז א"ב
טו"ט ע"ש סמ"ג
ל :

הגהות הב"ח
(6) ת"ס ד"ס ח"ף וכו'
שלא עשה הכור - י"ב
כלומר שאין הכור עשה
זה שמת כלא :

[י"ג שהחריס ערוך
ערך ת"ס ב' ע"ש פירוש
וכ"ל כצ"ל א"ש סימן י"ז]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

[גיטין י"ט: כח: כ"ק
ק"ד:]

אמרו לו תחלתו מכבה וכופו מצעיר - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

אין מוכרין מעשה כסים - תימא
לר"י והא קאמר לעיל נפל
גבז אריות אין מעדיס עליו וכן מים
שאין להם סוף וי"ל דאינו ממש מעשה
כסים אלא יש לתלות שאינם רעבים
וצמים שאין להם סוף יש לתלות בדף
של ספינה וגל טורד ומיהו יש בירושל'
נפל גבז של אריות אין מעדין עליו
שנא עשה לו נס דניחא נפל לכבשן
של אש אין מעדין עליו חוששין שנא
עשה לו נס כחנניה מישאל ועזריה
רולה לומר שנפל בלש וזכרה לו מן
האש בשם ענין ור' מאיר חולק
אכרייתא דלעיל: **אף** על פי כן מת
בט בלמא יוכל מקום לא הו' דבר
א' שלטטר בו הלדיק (6) שלא עשה
הכור: **הררי** חטו בזאין מלספור
כו' ומתני' הכי פירושא הכי חטו
הולקין לביטוי שבלו מלספור
של

ובאו והודיעו לרבי חנינא בן דוסא שעשה ראשונה אמר להם שלום שניה
אמר להם שלום שלישית אמר להם עלתה אמר לה בתי מי העלך אמרה לו
זכר של רחלים גודמן לי וזקן מנהיגו אמרו לו נביא אתה אמר להם לא נביא
אנבי ולא בן נביא אנבי אלא דבר שהצדיק מתעסק בו יבשל בו ורעו אמר רבי
אבא אע"פ כן מת בנו בצמא שנאמר וסביביו נשערה מאד מלמד שהקדוש
ברוך הוא מרדק עם סביביו כחוט השערה ר' חנינא אמר מהכא אל נערץ
בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: **מתני'** יאפילו שמע מן הנשים
אומרות מת איש פלוני דיו ר' יהודה אומר יאפי' שמע מן התינוקות אומרים
הרי אנו הולכין לספוד ולקבור את איש פלוני בין שהוא מתכוין ובין שאינו
מתכוין ר' יהודה בן בבא אומר בישראל א"ע"פ שהוא מתכוין ובעובד כוכבים
אם היה מתכוין אין עדותו עדות: **ג'ב'** ודלמא לא אולי אמר רב יהודה אמר
שמואל דקאמרי הרינו באין מלספור ומלקבור את איש פלוני ודלמא קמצא
בעלמא שכיב ליה ואסיקו ליה על שמיה דקאמרי בן וכן רבנן הו' התם כן וכן
ספדני הו' התם: ובעובד כוכבים אם היה מתכוין וכו': אמר רב יהודה אמר
שמואל לא שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות היכי
ידעינן אמר רב יוסף בא לבית דין ואמר איש פלוני מת השיאו את אשתו זהו
נתכוין להתיר מת סתם זהו נתכוין לעדות איתמר נמי אמר ריש לקיש לא שנו
אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות אמר ליה ר' יוחנן לא כך
היה מעשה באישיעיא ברבי *שהתירם עם שמניסוחמשה זקנים אמר להם לא
שנו אלא שנתכוין להתיר אבל נתכוין להעיד עדותו עדות ולא הו' לו חכמים
אלא מתניתין דקתני ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות היכי
משכתת לה *במסיה לפי תומו יבי' ההוא דהוה קאמר ואויל מאן איכא בי
חיואי מאן איכא בי חיואי שכיב חיואי ואנסבה רב יוסף לדביתתו ההוא דהוה
קאמר ואויל ווי ליה לפרשא וריזא דהוה בפומבדיתא דשכיב ואנסבה רב יוסף
ואיתמא רבא לדביתתו ההוא דהוה קאמר ואויל מאן איכא בי חסא טבע חסא
אמר רב נחמן האלקים אבלו כוורי חסא מדיבוריה דרב נחמן אולא דביתתו
דחסא ואינסבא ולא אמרו לה ולא מדי אמר רב אשי שמע מינה הא
דאמור רבנן מים שאין להם סוף אשתו אסורה והני מילי לכתחלה אבל
אי נסיב לא מפיקין לה מיניה איכא דאמרי ואנסבה רב נחמן לדביתתו

אמר חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

שנא חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

שנא חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

שנא חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

שנא חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

שנא חסא גברא רבה איתיה אם איתא דסליק קלא אית ליה למילתא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

שנא חסא גברא רבה - אית דגרסי לעיל לורה
מלאה יין ושמן אין מעדין עליו והו' האי תנא שלישי
ולספרים דגרסי לעיל מעדין עליו הו' תנא קמא וכן פ"ח דתנא
דסיפא לא פליג אהנא קמא אלא מפרש טעמא דמילתיה :

ולמקו רגליו ולא יכול ללאת ומת:

מפני שסוף מכסה - כשנחתו על
האור כיצדו ואל"פ שלא יכול ללאת
לא מת שהיורה נתקרה לאחר זמן
ששכבו רחמימותיה כשכבה האש:

ופסו מצעיר - דרך בקעת שמכבין
אותה במים להיות חוזרת ודולקת
יותר מבתחלתה: **מעשה נסים** -

אפילו חטו מת מחמת המים היה לו
למות מחמת דבר אחר: **כיסין על**
גבי כיסין - כיסין כמין צנינים
ואלומות וכשנן עליהן וישן: **דשישא**

סוי - וחלקין ומעומד אין אדם יאן:

מסרין - מחזקין ונדבך עליהן מעט:
חופר שיטין - לעולי רגלים ומים
מתכנסים בהן והיו שותין הן

ובהמתן: **שלוש** - מעדין יכולה לחיות
וכן בשניה אבל שלישית שאינה יכולה
לחיות אמר להן עלתה לה שידוע היה
לו שלא תמות עם כדלקמן דבר שהיה

מתעסק בו אורו לדיק צדיה לא יבשל
בו זרעו: **של רמלים** - זה אילו של
יחנק: **זקן אחד מנהיגו** - זה אכרהס:
נביא חסא - לידע שלא תמות:

ממנסק בו - בטורח עשייתו: **אפי"פ**
קן מע כנו של ר' נחמיה בלמא שכן
דרכו של מקום לדקדק עם החסידים:

וסביבו נשערה - לכוון חוט השערה
עם סביבו עם לדיקים והולכים
אחריו: **מתני'** יאפילו שמע מן
הנשים - שלא היו מתכוונות להעיד
ומסירות לפי תומן: **דיו** - ויכול
ליקר להעיד ולהשיא את אשתו: **בין**

שסוף מתכוין - לעדות: **ג'ב'** קמלא
בעלמא - חגב או נמלה המיטה
התינוקות והעלו לה עם איש פלוני
כדרך שהתינוקות משחקין: **אכל**

נתכוין להעיד - ולא להתיר את
אשתו: **עדומו עדות** - ותנשא אשתו:
היכי משכתת לה - דלא נתכוין להעיד
ולא להתיר: **חיואי** - שם האיש: **מאן**

איכא בי חיואי - מי מתאכזי בינו
של בית חיואי שישמע דברי השכיב
חיואי - לפרשא ריזוא - גבור חיל
וישראל הים: **מדבוריה דרב נחמן** -

דאמר אכלוה כוורי ולא אמר מי
יתן שיעלה וינלא אולא דביתתו
ואיתמא רבא: **קטול אספסתא ושדי** -

קלון שסת לבתמותו: **שמעה**
דביבסו - דהוא דאמר עובד כוכבים
עליה קטילתיה וסתא לקמיה דאביי:

ולא היא לא שנא גברא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

ולא היא לא שנא גברא
רבה לא שנא לאו גברא רבה דיעבד אין לכתחלה לא: **ההוא עובד כוכבים** דהוה קאמר ליה
לישראל קטול אספסתא ושדי *לחזאי בשבתא ואי לא קמילנא לך כדקמילנא לפלוני בר ישראל דאמרי
ליה בשיל לי קידרה בשבת ולא בשיל לי *וקמילתיה שמעה דביתתו ואתאי לקמיה דאביי שהיתא
לתלח

[בבבכות ג"ג:]
[האספסתא פ"ד:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

[בבבכות ס' חולין מג:]

האשה בתרא

פרק ששה עשר

יבמות

קבב

עין משפט נר מצוה

הלכה ריגלי - שהיו תלמידי חכמים נקבלים לשמוע דרשה הלכות פסח בפסח והיתה שאלת מהם ובתשובת הגאונים מלאתי כל הכך ריגלי דלמוראי היינו יום שמת בו אדם גדול קובעים אותו לכבודו ומי שנה בשנה כשמגיע אותו יום מתקבלים תלמידי חכמים מכל סביביו וזכאים על קברו עם שאר העם להשיב ישיבה עם: של ערלה

[מלין ממי עי']
[שם עו. ט"ס כפרתי]
ז"ל מחנהא

של עויקה - פי' בקונטרס מפרדם מעוק ומסומר ושבועית הוא וקשה לו אי (מסומר) קודם הציפור לעולם מותר ואין נראה לר"ת דהא כהניא תניא בת"כ ואת ענבי מיריך לא תבזור מן המסומר אי אשה בזר אכל אשה בזר מן המופקר וא"ל דתניא בת"כ

ובפרק הבית והעליה (ב"מ קיח) שומרי ספיחים נטלין שכרן מתרומת הלכה קדי כלא ממשקא ישראל מן המותר (ר' לישאלא ומשומר אכור לישאלא כ' כדפי' ואר"י שלא היו שומרין אותו אלא מונעים רגלי בהמה משם ומודיעין לבני אדם שהם לנורף ומופקר נמי לא שרי לבזר אלא ע"י שינוי ובת"כ דקמני מן המסומר אי אשה בזר היינו אפי' על ידי שינוי ומן המופקר אשה בזר היינו כלומר אוכלי :

דחזו ליה צבואה - צירושלמי רבי אחא בר חיננא בשם רבי חמא הוה דתימא בשדה אכל בעיר אפילו לא ראו צבואה של אדם והא חנין מי שהיה מושק צבור ואמר מי שזומע קולו יחזוב נט לאשמו הרי אלו יכתבו ויטו וא"ל נתן והוא שראה צבואה של אדם אמר רבי בון מוסיף מלוין צבורות כדרך שהם מלוין בשדות והא דלמא (מגביר ד' ג') אל יקו אדם שלום לחברו צבולה דמיטיין שמה עד הוא היינו בשדה דומיא דיהושע שהיה חוץ למחנה ישראל צירושלמי פלוגי אמוראי בצמלא כחז צבטר מת פלוני או כהרג אס משיאין את אשתו : פונדקית

והשיאו את אשתו: **גב'** אמר רבה בר שמואל תנא *בית שמאי אומרים אין משיאין על פי בת קול וב"ה אומרים משיאין על פי בת קול מאי קמ"ל מתני' היא קמ"ל דאי משתכחת סתמא דאין משיאין בית שמאי היא: והלכו ולא מצאו: *ודלמא שד הוה א"ר יהודה אמר רב שראו לו דמות אדם אינהו נמי דמו דחזו ליה בבואה ואינהו נמי אית לחו בבואה *דחזו ליה בבואה דבבואה ודלמא לדידהו אית לחו בבואה דבבואה אמר רבי חנינא אמר לי יונתן שירא בבואה אית לחו בבואה דבבואה לית לחו ודלמא צרה הואי תנא רבי רבי ישמעאל בשעת הסכנה כותבין ונותנין אף על פי שאין מבידין : **מתני'** *אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאתי נחמיה איש בית דלי אמר לי שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא *יהודה בן בבא ונומתי לו בן הדברים אמר לי אמור להם משמי אחם וידעים שהמדינה משובשת בגייסות (ב) מקובלני מ"ג הוקן שמשאיין את האשה על פי עד אחד וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג שמח לדברי ואמר מצאנו חבר *לרבי יהודה בן בבא מתוך הדבר נזכר ר"ג שגהרגו הרונים בתל ארזא והשיא ר"ג נשותיהן על פי עד אחד והוחזקו להיות *משאיין עד מפי עד מפי עבד מפי אשה מפי שפחה ר' אליעזר ורבי יהושע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד ר' עקיבא אומר לא ע"פ אשה ולא על פי עבד ולא על פי שפחה ולא על פי קרובים: **גב'** וסבר רבי עקיבא נאמנת להביא גיטה מק"ו ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה *נאמנות להביא גיטין זו שנאמנת לומר מת בעלה אינו דין שנאמנת להביא גיטה נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני אשה בעלמא מהימנא לא קשיא כאן קודם שהחזיקו כאן לאחר שהחזיקו: **מתני'** אמרו לו מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיד התמרים והלה אחד מהם והביאורו בפונדק ובחורתם אמרו לפונדקית איה חברנו נומית להם מת וקברתי והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקית אמר (ג) ליה לכשתהא כפונדקית נאמנת הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו : **גב'**

מאי גריעותא: אמר רבא - רבי עקיבא : **לכשתהא הפונדקית נאמנת** - כלומר לכשתמלא דבר זה אמת שהאמינו את הפונדקית שהרי לא עליה סמכו אלא לפי תומה הסיחה והביאה להם מקלו ותרמילו : **ס"א לכשתהא כפונדקית נאמנת** - כלומר צבוחו ענין

*תלחא ריגלי אמר לה רב אדא בר אהבה ויל לקמיה דרב יוסף *דחריף סבינא אזלה קמיה *פשט מהא *מתניתין *עובד כוכבים שהיה מוכר פירות בשוק ואמר פירות הללו של ערלה הן של עויקה הן של נמע רבעי הן לא אמר כלום לא נתכוון אלא להשביח מקחו אבא יודן איש ציידן אמר מעשה בישראל ועובד כוכבים שהלכו בדרך ובא עובד כוכבים ואמר חבל על יהודי שהיה עמי בדרך שמת בדרך וקברתי יהושאיא אשתו ושוב מעשה בקולר של בני אדם שהיו מהלכין לאנטוביא ובא עובד כוכבים אחד ואמר חבל על קולר של בני אדם שמתו וקברתי יהושאיא את נשותיהם ושוב מעשה בששים בני אדם שהיו מהלכין לברכום ביתר ובא עובד כוכבים ואמר חבל על ששים בני אדם שהיו מהלכין בדרך ביתר שמתו וקברתי והשיאו את נשותיהם : **מתני'** ימעידין לאור הנר ולאור הלכנה ימשיאין על פי בת קול מעשה באחד שעמד על ראש ההר ואמר איש פלוני בן פלוני ממקום פלוני מת הלכו ולא מצאו שם אדם והשיאו את אשתו ושוב מעשה בצלמון באחד שאמר אני איש פלוני בן איש פלוני נשכני נחש והרי אני מת והלכו ולא הכירוהו והלכו והשיאו את אשתו: **גב'** אמר רבה בר שמואל תנא *בית שמאי אומרים אין משיאין על פי בת קול וב"ה אומרים משיאין על פי בת קול מאי קמ"ל מתני' היא קמ"ל דאי משתכחת סתמא דאין משיאין בית שמאי היא: והלכו ולא מצאו: *ודלמא שד הוה א"ר יהודה אמר רב שראו לו דמות אדם אינהו נמי דמו דחזו ליה בבואה ואינהו נמי אית לחו בבואה *דחזו ליה בבואה דבבואה ודלמא לדידהו אית לחו בבואה דבבואה אמר רבי חנינא אמר לי יונתן שירא בבואה אית לחו בבואה דבבואה לית לחו ודלמא צרה הואי תנא רבי רבי ישמעאל בשעת הסכנה כותבין ונותנין אף על פי שאין מבידין : **מתני'** *אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה מצאתי נחמיה איש בית דלי אמר לי שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא *יהודה בן בבא ונומתי לו בן הדברים אמר לי אמור להם משמי אחם וידעים שהמדינה משובשת בגייסות (ב) מקובלני מ"ג הוקן שמשאיין את האשה על פי עד אחד וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג שמח לדברי ואמר מצאנו חבר *לרבי יהודה בן בבא מתוך הדבר נזכר ר"ג שגהרגו הרונים בתל ארזא והשיא ר"ג נשותיהן על פי עד אחד והוחזקו להיות *משאיין עד מפי עד מפי עבד מפי אשה מפי שפחה ר' אליעזר ורבי יהושע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד ר' עקיבא אומר לא ע"פ אשה ולא על פי עבד ולא על פי שפחה ולא על פי קרובים: **גב'** וסבר רבי עקיבא נאמנת להביא גיטה מק"ו ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה *נאמנות להביא גיטין זו שנאמנת לומר מת בעלה אינו דין שנאמנת להביא גיטה נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני אשה בעלמא מהימנא לא קשיא כאן קודם שהחזיקו כאן לאחר שהחזיקו: **מתני'** אמרו לו מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיד התמרים והלה אחד מהם והביאורו בפונדק ובחורתם אמרו לפונדקית איה חברנו נומית להם מת וקברתי והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקית אמר (ג) ליה לכשתהא כפונדקית נאמנת הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו : **גב'**

מאי גריעותא: אמר רבא - רבי עקיבא : **לכשתהא הפונדקית נאמנת** - כלומר לכשתמלא דבר זה אמת שהאמינו את הפונדקית שהרי לא עליה סמכו אלא לפי תומה הסיחה והביאה להם מקלו ותרמילו : **ס"א לכשתהא כפונדקית נאמנת** - כלומר צבוחו ענין

העם להשיב ישיבה עם: של ערלה
הן פירות נטועה הן וישנם משובחים מפירות אילן זקן: של עויקה - מפרדם מעוקק וגדר סביב לו לשומר והיא שנת שבועית וקשיא לי דמאי אכוסר יש כאן אס עבר זמן הציפור לא שגא מוקהמסומר ול"ש מן המופקר אכוסרם וקודם הזמן אלו ואלו מותרים: לא אמר כלום - לאוסרם על כך אלא הלך אחר הרוב שזה משקר ולהשביח מקחו נתכוין וכן נטע רבעי להודיע שפירות נטועה הן וכדומה לי דהאי עויקה שם העיר שצברין ישראל ופירוקיה משובחים ואם היה עובד סוככים זה צבולה לארץ ומשכחם ואמר מעויקה הבאתי אין חוששין לומר אמת דבריו ושמה לא נתעשרו וישראל מרסם לו אלא להשביח מקחו והכא נמי לא נתכוין עובד סוככים זה אלא לאיים על זה שיקלור לו מספוא לבהמותיו: **חבל** - הפסד ועגמת נפש הוא: **קולר** - חבורה: **לכרום צימר** - שצבאה ביתר במזור: **מתני'** על פי בת קול - שמעו קול לועקת פלוני מת ולא ראו אדם כללמו: **גב'** מאי קמ"ל - רבה בר שמואל דלביית הלל משיאין ועיבד כותייהו סהם מתני' נמי הכי אמרה וממילא הלכתא היא כהתם משה: **בית שמאי היא** - ואין הלכה כמותו סהם: **שראו לו דמות אדם** - מתחלה כשעלעק: **צבואה דבבואה** - כל ללו: **לימדי יונתן שירא** - שד היה או בקי בהן: **ודלמא לרס הוה** - ששאל אשה במקום אחר ובלה לקלקלה והלכה לה: **בשעת הסכנה** - שאדם מסוכן כגון מי שהיה מושק צבור ואמר כל שומע קולו יכתוב נט לאשמו כותבין ונותנין וסמכין עליה בכל דבריו שאמרו אני הוא פלוני בן פלוני והכא נמי כשעת הסכנה דמיה שאלם לא תאמין ליה לא תמלא אחר ותשכ עגונה: **מתני'** ונומתי לו - אמרתי לו: **בן** (ג) הן הדברים שאמרת שכולן חלוקין עליו: **משובשת בגייסות** - שאיני יכול ליהך אללם ולהעיד זה ששמעתי: **גב'** להביא את גיטה - ממדינת הים והע"פ שפירכיס אנו נכתב פיה שחלמתי בפני נכתב ונחתם דפי' אדם חכם הביאו לרבי לומר כן: **נשים שאמרו** - חמש נשים דפירקין דלעיל (ד' ק"ו): **נאמנות להביא גיטה** - בפ"ג דגיטין (ד' ג'): **מתני'** אמרו לו - לרבי עקיבא מעשה בבני לוי: **נומית להם** - אמרה להם: **ולא תהא כהנת** - כלומר וכו' לא תהא בת ישראל או כהנת מיוחסת נאמנת כפונדקית זו ברובה ובגמ' מפרס דבר זה אמת שהאמינו את הפונדקית שהרי לא עליה סמכו אלא לפי תומה הסיחה והביאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו ענין

מאי גריעותא: אמר רבא - רבי עקיבא : **לכשתהא הפונדקית נאמנת** - כלומר לכשתמלא דבר זה אמת שהאמינו את הפונדקית שהרי לא עליה סמכו אלא לפי תומה הסיחה והביאה להם מקלו ותרמילו : **ס"א לכשתהא כפונדקית נאמנת** - כלומר צבוחו ענין

לג א מיי פי"ג מה"ל
גרושין הלי"ב סנה
ענין ז עו"ט ע"ה ע"י
ז ספי"ק י'
לד ב ב מיי' שם ה"י
יא וכל' ט עו"ט ע'
שם ספי"ק ז'
לה ד מיי' שם ה"י כב
עו"ט ע"ש שם ספי"ק כב

[מספחא דמאי פ"ד]
לו ה עו"ט ע"ש שם
ספי"ק י'
לו ז מיי' שם ה"י כג
עו"ט ע"ש שם ספי"ק כג
לחז שם ספי"ק י'

לש ח מיי' פי"ז מה"ל
גרושין ה"ב כב סנה
ענין ז עו"ט ע"ש שם
ספי"ק יג

[ע"ע חוס' נחמה פ"ד
ד"ס שומרי ומוס' כ"ט
מ"ד ר"ה לשמור ומוס'
פוסק' ע"ג ד"ה כנה]

מ מ מיי' שם הלכה ב
וכמו שם עו"ט ע"ש שם
ספי"ק קמח ע"י נד :

[ע"ע חוס' סנהדרין מ"ד
ד"ה חיישין]

הגרות הב"ח

(ב) במשנה גייסות כן
מקובלני מ"ג: (ג) שם
אמר רבא לכשתהא
כפונדקית: (ג) רש"י
ד"ס ונומתי לו אמרתי לו
כן הדברים כבאב אמרת
כ"ל ותיבת נחמק:
(ד) חוס' ד"ס של וכו'
מזהמותר: ג"כ ועיין במש
שכתבו נחמתי ר"ס כל
קריעות דף פד :

גליון הש"ס

גב' ואמר חבל על קולר
של ברא וכו' - כרי"ף
איתא שהיו מהלכין
לאנטוביא: שם שחיו
מהלכין בדרך ביתר .
כרי"ף איתא לכרום של
ביתר: שם סא תנ"ל
דלי משתכחת סתמא
וכו' - ע"י ערובין דף ז'
ע"י תור"ס אמר רב
הואל :

גייטין כג: [חוס' שם
פ"ב]

[חוס' מיר פ"א]

גייטין ס"ו

ג"ז שם הריכות י"ב
כריעות ה'

לעיל קמ"ו

ז"ל רבי יהודה

[פדיות פ"ז מ"א]

לעיל פו: ככורות
מו: שנת קמ"ה

גייטין כג: [חוס' שם
פ"ב]

